

Т. Е. Не съ ся упаквали отъ това; Нъ съ показвали намъ въ кликодъшното тѣхно търпеніе, и не съ былъ, като нѣкои изъ насъ, отъ сващенници, като ги приканяха, нѣйди, на нѣкои людска параліж и да ѹжъ упъстошаватъ.—Н. П. Което це имъ стигне да въдъхъ за два—дни, а тѣ да го изѣдатъ въ единъ часъ, или, което це имъ стигне да пъхъ за седемъ дни, а тѣ да гледатъ да го испїхъ за седемъ минути,—и не са присквали естѣ и питѣ ющи, за да не бы былъ угладнивали и ужаднивали въчи;—нъ съ благодареніе са ставали и са си утивали.“ Скитамы сѧ и трѣдимъ сѧ та работимъ съ рѫцетѣ си; укорявани, благославляемы; гонени, търпимъ; Хвлены, молимъ сѧ; станахмы като измѣтъ на свѣтътъ.” Освѣтъ това дѣто говорятъ? Нъ всепрѣли толкова въ кликодъшно да търпятъ за Христовото Има, ако цѣтъ бы са упрѣличи ли въ честъта си на този свѣтъ, като смѣтъ, чю го хвърлятъ на гноинето; Затова продължава и дѣла Св. Апос.“ всѣмъ попраніе выхомъ доселѣ. „А съсъ дѣмат“ скитами са „ Тѣ са исповѣдали тѣхната си смиренна обхода.—Каджъ то и да са ходили; на нищо не съ смѣкали нети дѣла, чю съ касало до мірските устройства. Но само гледали отъ гдѣто имъ са появилъ дължностъ, и да си ѹжъ испълняхъ съсъ благодареніе. Трѣдали са дѣматъ: та работѣли съ рѫцетѣ си. Иа истина, работали съ? Но което имъ е било прелично.—Каквото и ный въ днешните врѣмена чю работили като рѣждѣлѣ, като работа около къщата си, около лозието си, около градината си, около